

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 874/2019
18.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Милана Ристића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 7К 1326/17 од 13.12.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 384/19 од 11.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 18.09.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Милана Ристића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 7К 1326/17 од 13.12.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 384/19 од 11.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу 7К 1326/17 од 13.12.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајања од две године, коју ће издржати по правноснажности пресуде и на новчану казну у одређеном износу од 10.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, што ако не учини суд ће окривљеном заменити новчану казну казном затвора, тако што ће за сваки започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећеном Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање – Филијала Крагујевац досуђен је имовинско правни захтев у износу од 3.414.195,91 динар, који износ је окривљени АА дужан да исплати у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

На основу члана 264. у вези члана 261. ЗКП, окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка ближе наведено у изреци ове пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 384/19 од 11.06.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и Основног јавног тужиоца у Крагујевцу, а пресуда Основног суда у Крагујевцу К 1326/17 од 13.12.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА адв. Милан Ристић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење или пак исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адв. Милан Ристић, у поднетом захтеву због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, не опредељује конкретну учињену повреду закона, а из образложења захтева произилази да је захтев поднет због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Наведена повреда је према наводима захтева учињена тиме што радње описане у изреци првостепене пресуде не представљају кривично дело за које је окривљени оглашен кривим правноснажним пресудама.

Врховни касациони суд налази да су ови наводи захтева неосновани, јер из чињеница и околности назначених у изреци првостепене пресуде произилази да је окривљени у намери да себи прибави противправну имовинску корист, прикривањем чињеница довео и одржавао у заблуди ББ правног заступника и ВВ референта за припрему права за исплату пензија Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Филијала Крагујевац, на начин описан у изреци првостепене пресуде, чиме је прибавио противправну имовинску корист, у износу наведеном у изреци првостепене пресуде на штету Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Филијала Крагујевац, при чему је могао да схвати значај свог дела, могао да управља својим поступцима, био свестан свог дела, хтео његово извршење, свестан да је његово дело забрањено, из чега произилазе сва законска обележја кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ.

Самим тим, по оцени овог суда, радње окривљеног описане у изреци првостепене пресуде, правилно су правно квалификоване као кривично дело

превара из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ, па следствено томе Врховни касациони суд налази да се захтевом браниоца окривљеног правноснажне пресуде неосновано побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић